

- комуникативни трудности, породени от различната степен на владеење на езика на общување;
- межкултурна компетентност, зависима от степената на нагаждане към културата на мнозинството.

П. Тулвисте (1991) разглежда интерпретациите на Дж. Брунер и М. Кол за връзката между култура и мислене.

Според Дж. Брунер културните фактори влияят на развитието на мисленето, а М. Кол твърди, че ролята на културата в определянето на мисленето се състои в това, че изяснява кои основни процеси участват в решаването на проблемите.

Въпросите за съотношението между език и мислене, култура и език привличат вниманието на редица философи, психолози, лингвисти, етнографи.

В семантично отношение езикът е определен в хода на историческото развитие на дадения народ – система, която се определя от анализа, синтеза и обобщението на явленията. Овладейвайки в процеса на обучението речта на родния език, детето в умствено отношение постига именно тази придобивка – усвоява определена система на анализ, синтез и обобщение на явленията в заобикалящия го свят (Рубинщайн, 1977).

Различието в степената на обобщението и диференцирането на явленията в системата на езика изпъква съвсем рязко, ако сравним езици, формирали се при твърде разнородни условия, и вземем от тях думи, непосредствено обозначаващи тези условия. Така например в езика на саамите, както е известно, има 11 думи, обозначаващи студ, 20 различни думи за сняг (Рубинщайн, 1977).

Известно е, че в езика на ромите съществуват само три думи за означаване на цветовете – *бяло, черно и червено*. Всички останали названия на цветовете са заети от други езици. Разбира се, това не означава, че ромите не могат да различават синьо от зелено например.

В шведския език няма дума за това, което ние наричаме *палец*. Палецът на ръката се обозначава с думата *finc'rar*, а палецът на крака – *fa'r* (Тарасов, 1985).

Въпроса за връзката между езика и мисленето разглеждат още *Сапир* и *Уорф* и тяхната хипотеза се основава на разбирането, че „един начин на мислене“ кореспондира с всеки един език (Тулвисте, 1991).

В разбиранията на школата по лингвистична относител-